

Introit: **Žalm 3**

Píseň 245

Modlitba

Čtení: 1. Petrův 3, 8-18

Píseň 312

Text kázání: Lukáš 6, 27-38

Milí přátelé, bratři a sestry,

tomu dnešnímu kázání jsem dal název: **Kolik Ti bude vyměřeno?** Ovšem nemyslel jsem to tak, kolik ti bude vyměřeno let. Tohle nám Bůh prozradit nechce. A to je dobře. Jediné, co nám k tomu naznačuje je to, že máme být připraveni, smířeni s Bohem i s lidmi, neboť **nevíme dne, ani hodiny.**

Nicméně ta má otázka, **kolik ti bude vyměřeno,** vychází ze slov Pána Ježíše: „**Nebot' jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.**“ Co jakou měrou měříme? K tomu musíme připojit předchozí Ježíšovy výroky. **Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína.** Ovšem nejen to. **Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Čiňte dobro, žehnejte i těm, co vás proklínají, modlete se za ty, co vám ubližují.** Atd.

Pán Ježíš není žádný sluníčkář, který nám chce říct, jak je všechno ideální, sluncem zalité, a že věří v lidskou dobrotu. Svými slovy nechce skrývat realitu. On moc dobře ví, co dokáže lidské zlo. Zakusil ho plnou měrou. Přestože na Ježíše na kříži dolehly hříchy a zloba celého světa, tak i dnes dál lidé proklínají, pomlouvají, ubližují i zabíjejí. Jaká je cesta ven z takové syrové a kruté reality? Skrze víru v Pána Ježíše Krista věříme, že budeme žít věčně v Jeho království. Tam není žádné zlo, žádná bolest, žádný smutek. A také nikdo, kdo by ubližoval. V knize Zjevení čteme, že **venku zůstanou nečistí, zaklínači, smilníci, vrahové, modláři – každý, kdo si libuje ve lži.** Kdybychom ovšem tento verš vytrhli z kontextu, kdo by vlastně obstál? Těsně předtím ale máme zaslíbení: **Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města.** Jak je důležité přijít před Krista a nechat se obmýt jeho krví. A tak je tady šance pro všechny, kteří se od konání zla odvrátí, dokud je čas! Je potřeba mít na paměti, tak jak jsme četli, že **oči Páně hledí na spravedlivé a jeho uši jsou otevřeny jejich prosbám, ale tvář Páně je proti těm, kteří činí zlo.** A tak se odvrát', kdo tak činíš, dokud je čas. Bylo by hrozné přijít na Boží soud a vidět odvrácenou tvář Páně.

Znovu se ale vrátím k té otázce, jak se vyhnout zlu. Víme, že ještě nejsme na věčnosti a žijeme dále ve světě, a víme, že zlo v různých podobách na nás doléhá. A když budeme upřímní a pravdiví, tak i my místo odpuštění se někdy necháme strhnout k odplatě, k pomstě, prostě dáme průchod svému hněvu. Jistě někdy je to proto, že cítíme křivdu, nebo nás zraní nějaká pomluva atp. Vyhnout zlu se nám někdy nepodaří, ale můžeme se od Pána Ježíše učit zlo přemáhat. Jako křesťané bychom neměli na zlé věci reagovat tak, jako tento svět. Jako ti, kteří ještě nepoznali Kristovu lásku a milost. Vždyť Pán Ježíš nám ukazuje cestu. V Písmu čteme: **Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem!** A to je, bratři a sestry, Boží recept, jak ochránit své srdce! Aby se z nás nestali ubližování, zapšklí a zahořklí lidé. To je totiž ďáblův plán, rozvracet vztahy, měnit lásku v nenávisť, získat na stranu pomsty a zla co nejvíce lidí. Jako křesťané bychom se neměli nechat zlem přemáhat. Vždyť zlo plodí další zlo. A pokud chceme, aby tvář Páně od nás nebyla odvrácena, pak bychom měli být poslušni Božího slova a nedat průchod svému spravedlivému hněvu, nýbrž ho ve svém srdci zastavit. Neposílat ho dál. To by neměla být pouze výsada, ale také důležitý úkol. A Pán Ježíš nám dal příklad. **Otče, odpusť jim, neboť oni nevědí, co činí.** Takto se modlil za své vrahy. A takto Ježíš mluví i k nám. **Milujte své nepřátele. Dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí.**

Možná si řekneme, proč? Nestačí se prostě jen obklopit lidmi, kteří mne mají rádi, se kterými je mi dobře, kteří se mnou ve všem souhlasí? To je přirozená věc. Ale takto to dělají téměř všichni lidé na světě. Názorově se seskupují a ten, který s nimi nesouhlasí, tak ať táhne. Co na to ale říká Pán Ježíš? **Jestliže milujete jen ty, kdo vás milují, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Činíte-li dobře těm, kteří dobře činí vám, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť totéž činí i hříšníci. Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to čekat Boží uznání? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek. Ale milujte své nepřátele; čiňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým.**

Možná nám to zní nepochopitelně, ale četli jsme, že Bůh je dobrý i k nevděčným a zlým. A stále. Znovu a znovu. Proč? Protože taková je **Boží láska. Trpělivá a bezpodmínečná.** No ale my řekneme, vždyť si toho někteří nevází a ještě Boží dobroty zneužívají, a proto si to nezaslouží! Je to tak? Pak mám dobrou radu. Vždycky když se přistihneš, že máš takovýto postoj, pak to vztáhni na sebe. **Copak ty sám si někdy nevázíš Boží milosti? Copak ty sám někdy nezneužiješ Boží dobroty? A copak ty sám si zasloužíš Boží přízeň?** Možná mi řekneš, že ale nekonáš takové zlo, jako ti druzí. Dobře, ale ty snad znáš Pána Ježíše, nebo ne? A ten, kdo chodí s Pánem Ježíšem, přece žije v Jeho lásce. Čerpá jeho lásku, která uzdravuje a proměňuje. Uzdravuje staré rány, nenávisť a hořkost mění v odpuštění, dává sílu žehnat a milovat i ty, co mi ubližují. A pokud tohle nemáš a nedostáváš, pak se zamysli nad tím, jak daleko jsi od Boha. Ne, nechci tě soudit a říkat, že jsi od Boha daleko. Ale možná jsi jen na něco zapomněl. Chodíš k Bohu, modlíš se, hledáš jeho tvář, a v Bohu se chceš ukrýt. Před lidmi. Raději mluvit s Bohem, než s nimi. Ale to přece také není dobře. **Je třeba Pána Ježíše pustit do toho, co nás tíží, trápí, do našich zranění, do nedořešených vztahů, do našich neodpuštění.** Nebud'me takoví, že budeme horliví v modlitbách, nebo v nějaké nábožnosti, ale to jestli mi někdo ublížil, tak to sorry, Bože, do toho mi nemluv. Přes to vlak nejede. Já chci být našťvaný a zahořklý a basta. A je ti v tom dobře? Ptám se vždycky takových. Vím, že není. Není v tom pokoj Boží.

Milí přátelé, evangelium nemáme žít sami pro sebe. Zadarmo jsme dostali, zadarmo máme dávat dál. A všem bez rozdílu. A tak jak máme usilovat o růst ve víře, tak je potřeba říci, že k tomu patří i vyrůstát v té Boží lásce. Jinými slovy mít takovou lásku, jakou měl Kristus. K tomu On nás chce přivést, protože to je ta nejlepší cesta, jak přemáhat zlo. **Láska ještě nikomu neublížila.** Zřejmě nedokážeme změnit celý svět, ale tam, kde nás Bůh postavil, tam skrze nás může láska měnit ty okolo nás. A tak bud'me v tom již nedospělí a nechovejme se jako rozhádané děti. A skutečně se zamysleme do hloubky nad Ježíšovým slovem: **Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jedněte vy s nimi.** Nemůžeme druhé nutit do našich představ, jak by s námi měli jednat, ale můžeme jim sami ukázat, že je tu lepší cesta, než být na sebe jak psi. Láska proměňuje, neublíží, motivuje a činí šťastným. Někdy stačí málo. Projevit zájem, ale upřímný, ze srdce. Strojený by totiž nejen nepomohl, ale spíše odradil.

A tak už nám chybí jen kousek z Ježíšových výroků. **Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Nesud'te, a nebudete souzeni; nezavrhuje, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.**“ Kolik ti tedy naměří Bůh? Budeš-li milosrdný, dojdeš milosrdenství. Jestliže ale nebudeš, proč bys ho měl sám očekávat? Jestliže budeš druhé odsuzovat, jak bys mohl očekávat, že tě druzí ale i Bůh neodsoudí? A když druhého zavrhuješ, jak můžeš očekávat, že sám nebudeš zavržen? To jsou, bratři a sestry, důležité pravdy života, pokud sami nebudeme mít proměněné srdce Boží láskou, pokud nebudeme milosrdní, pokud nebudeme odpouštět a pokud budeme zavrhovat a soudit, pak se míváme cíle. A víte, jakým jiným slovem se řekne minutí cíle? Hřích. A to přece nikdo z nás nechce, abychom minuli cíl Božího království. A proto stále zkoumejme, jestli jdeme po té úzké cestě Pána Ježíše do cíle správného. Protože cesta neodpuštění, zavrhování, souzení, pomlouvání je cestou širokou. A kam vede, to jistě víme všichni. A tak je lépe se přidržet zaslíbení, že pokud budeš odpouštět, bude i tobě odpuštěno. A kolik dáš, tolik ti bude dáno. **Dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá.** Nechme se tedy prostoupit Boží láskou a nesme ji těm, kteří jsou zatím v otroctví temnot. Rozsviťme své lampy naděje a lásky Kristovy, aby temnoty ubývalo. Amen. Modlitba
Píseň 684

Slovo posláni: V moci jazyka je život i smrt, kdo ho rád používá, nají se jeho plodů.

(Příslaví 18,21)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

Píseň 426